

FARSKÁ RODINA

ROČNÍK IX. * ČÍSLO 4 * OKTÓBER - DECEMBER 2019 TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

HĽA, ŽENÍCH PRICHÁDZA, VÝJDITE MU V ÚSTRETY

UŽASNUTÉ

ROZHOVOR

S MÁRIOU JENDRUCHOVOU
A ANNOU ZIOLKOVSKOU

6 - 8

7 DAROV PRE TEBA

10 - 11

PRIPRAVTE
CESTU
PÁNOVI

18

HĽA, ŽENÍCH PRICHÁDZA, VÝJDITE MU V ÚSTRETY

DANIEL LYSÝ, šéfredaktor

Aj vy máte radi svadby? Tieto udalosti patria azda k najkrajším zážitkom, ktoré nám život prináša. Nič sa nesmie zanedbať. Každý hosť sa musí poriadne vystrojiť: pôvabné tváre, slzy dojatia, krásne účesy, elegantné šaty, príjemný parfum, prajné blahoželanania plné láskavých slov...

Zo strany ženicha a nevesty je toho ešte omnoho viac. Všetko je potrebné premyslieť a do detailov pripraviť, aby sa svadobní hostia cítili dobre a aby bola svadba unikátnym zážitkom pre všetkých. Je to predsa ohromná udalosť, ktorá sa dotkne životov všetkých svadobčanov.

Aj u nás vo farnosti sa chystá jedna veľkolepá svadba. O krátky čas, o krátku chvíľu. Aj vy ste pozvaný a vlastne viac ako len pozvaný. Bude to totiž vaša svadba. Už onedlho budete počuť zvolanie adresované práve vám: „Ženich prichádza, vyjdite mu v ústrety.“ Ako ste na to pripravený?

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier	Domov dôchodcov
24. 12. 2019 Štedrý deň - vigília (utorok)	6:45, 16:00 deti, 24:00	6:00, 24:00	24:00	-
25. 12. 2019 Narodenie Pána (prikázaný sviatok) (streda)	8:00, 9:15, 10:30, 18:30	6:00, 7:30, 9:00	8:00, 9:15, 10:30	9:15
26. 12. 2019 Sv. Štefana (štvrtok)	8:00, 9:15, 10:30, 18:30	6:00, 7:30, 9:00	8:00, 9:15, 10:30	9:15
29. 12. 2019 Nedeľa sv. Rodiny (nedeľa)	8:00, 9:15, 10:30, 18:30	6:00, 7:30, 9:00	8:00, 9:15, 10:30	9:15
31. 12. 2019 Sv. Silvestra, pápeža (utorok)	6:45, 16:30	6:00, 23:30♥	16:30	-
1. 1. 2020 Panny Márie Bohorodičky (prikázaný sviatok) (streda)	8:00, 9:15, 10:30, 18:30	6:00, 7:30, 9:00	8:00, 9:15, 10:30	9:15
6. 1. 2020 Zjavenie Pána - Traja králi (prikázaný sviatok) (pondelok)	8:00*, 9:15, 10:30, 18:30	6:00*, 7:30, 9:00	8:00*, 9:15, 10:30	9:15
12.1.2020 Krst Pána (nedeľa)	8:00, 9:15, 10:30, 18:30	6:00, 7:30, 9:00	8:00, 9:15, 10:30	9:15

♥ Možnosť súkromnej adorácie pred Sviatosťou Oltárnou a prítvanie nového roka.

* Obrad požehnanja trojkráľovej vody.

Sviatosť zmierenia pred Vianocami:

18. 12. (streda) 10:00-13:00, 16:00-17:30

21. 12. (sobota) 9:00-12:00, 14:00-17:00

Zmena sv. omší vyhradená.

VIANOČNÁ ANJELSKÁ POVIESTKA

Na svete nie sme sami. Okrem ľudí sú tu duchovné bytosti, ktoré s nami spolupracujú. Veľa sa o nich píše vo Svätom písme. Spreádzajú aj Pána Ježiša, zvlášť počas jeho príchodu na svet. O tom bude i tohtoročný **vianočný program detí v Malom kostole**, ktorý má názov **Anjelská poviestka**.

Srdečne pozývame na sviatok sv. Rodiny **29. decembra 2019 o 16.00 h** do Malého kostola.

Príďte sa pozrieť a prežime spoločne vianočnú radosť a vďačnosť z príchodu najvzácnejšieho hosťa na túto zem.

PRAVÉ SVETLO, KTORÉ OSVECUJE KAŽDÉHO ČLOVEKA, PRIŠLO NA SVET (JN 1,9)

„Velebte Pána, všetky vody nad nebesami, nech Pána velebia všetky jeho mocnosti. Velebte Pána, slnko a mesiac, velebte Pána, hviezdy na nebi. Velebte Pána, dážď i rosa, veleb Pána každý vietor. Velebte Pána, oheň a páľava.“ (pozri Dan 3, 57-88)

MARTIN BARTOŠ, KAPLÁN

Keď Sv. Augustín premýšľal nad tajomstvom narodenia Ježiša Krista, položil si otázku: „*Cur Deus homo?*“ – Prečo sa Boh stal človekom? A odpoveď je veľmi hlboká: „*Deus factum est homo, ut homo fieret Deus*“ – Boh sa stal človekom, aby sa človek stal bohom.

Vo vianočnej liturgii nás Cirkev uvádza do veľkého tajomstva Vtelenia. Vianoce nie sú len výročím narodenia Ježiša. Aj to si pripomíname, avšak dôležitejšie je sláviť Tajomstvo, ktoré sa dotklo a neustále sa dotýka celej ľudskej histórie: Sám Boh prišiel, aby prebýval medzi nami (porov. Jn 1,14) – stal sa skutočne jedným z nás; je to tajomstvo, ktoré sa vzťahuje na našu vieru aj na našu existenciu. Je to tajomstvo, ktoré konkrétne prežívame v liturgických sláveniach, predovšetkým vo svätej omši. Niekoľko by sa mohol spýtať: „*Je možné, aby som túto udalosť prežil dnes, tak časovo vzdialený od okamihu, keď sa stala? Ako môžem mať účasť na narodení Božieho Syna, ktoré sa uskutočnilo pred vyše dvetisíc rokmi?*“

Pri polnočnej svätej omši budeme opakovať antifónu responzóriového žalmu: „*Dnes sa nám narodil Spasiteľ, Kristus Pán*“. Tento časový prívlastok – „dnes“ – sa viackrát vyskytuje vo všetkých vianočných sláveniach: vzťahuje sa na udalosť Ježišovho narodenia a na spásu, ktorú Vtelenie Božieho Syna prinieslo. V liturgii táto udalosť prekračuje ohraničenia času a priestoru. Stáva sa aktuálnou, súčasťou; jej pôsobenie zostáva, aj keď pribúdajú dni, roky, stáročia. Keď liturgia hovorí, že Ježiš sa rodí „dnes“, nepoužíva len nejakú frázu, ale zdôrazňuje, že jeho Narodenie sa dotýka celých dejín.

Aj dnes pre nás zostáva skutočnosťou, ku ktorej nás privádza liturgia. Nás veriacich vianočné slávenie utvrdzuje v istote, že Boh je medzi nami skutočne – svojím Telom – prítomný; nie je nám vzdialený. Aj keď je s Otcom, zostáva nám nablízku. Boh sa v Betlehemskej dieťaťi skutočne priblížil človeku; on sám sa stal človekom a my sa s ním môžeme stretnúť aj

dnes. Je to deň, ktorý nikdy nekončí.

Drahí bratia a sestry, prežime s radosťou Vianoce, ktoré sa blížia. Prežime tento úžasný moment: Boží Syn sa rodí aj „dnes“, Boh je skutočne blízky každému z nás a chce sa s nami stretnúť, chce nás priviesť k sebe. On je pravým svetlom, ktoré rozptyľuje temnoty, čo zahaľujú náš život a našu ľudskosť. Prežime Narodenie Pána v kontemplácii nekonečnej lásky Boha, ktorý nás pozdvihol k sebe prostredníctvom tajomstva Vtelenia, Utrpenia, Smrti a Zmŕtvychvstania svojho Syna, pretože – ako hovorí svätý Augustín – „*V Kristovi sa Božstvo Jednorodného stalo účastným na našej smrteľnosti, aby sme sa my stali účastnými na jeho nesmrteľnosti.*“

(z myšlienok sv. otca Benedikta XVI.)

KREŠŤANSTVO A KREŠŤANIA VO SVETE

LUCIA SMOLEJOVÁ

„V severnej Kórei je asi 400 000 kresťanov, ktorí žijú svoju vieru v utajení. V poslednom období sa zvýšilo ich prenasledovanie a tamojšia polícia podniká domové prehliadky, pri ktorých hľadá kríže, Biblie a iné znaky kresťanstva. Ich nález môže znamenať smrť alebo väzenie v pracovnom tábore. Odhaduje sa, že v tamojších komunistických pracovných táboroch je okolo 70 000 kresťanov.“

(Posol 11/2019, s. 31)

„V Turecku, ktoré je moslimskou krajinou, takmer po 100 rokoch postavila kresťanský chrám. Nový chrám bude stáť v Istanbule neďaleko medzinárodného letiska a pojme 700 veriacich. Jeho stavbu si vyžiadala nárast pravoslávnych veriacich zo Sýrie, žije ich tam okolo 25 000. Najviac katolíkov v Európe žije v Poľsku (87 %), v Taliansku (78 %), v portugalsku (77 %), v Litve (75 %), Írsku (72%), na Slovensku (63 %) a v Španielsku (60 %).“

(Posol 3/2019, s. 30)

„Počet katolíkov v Rusku podľa najnovšieho sčítania je 500 000. Žijú prevažne vo veľkých mestách. Majú poľský alebo litovský pôvod, pribúda-

jú však aj obrátenia rodených Rusov. Narastá tiež počet miest, kde sa slávi svätá omša.“ (Posol 6/2019, s. 31)

„Čína vydala zákon, obsah ktorého protirečí náboženskému poslaniu kňazov. Zákon napríklad zakazuje katechizovať deti a mládež.“

(Posol 10/2019, s. 30)

„V Číne policajné hliadky znemožnili prístup deťom a mládeži do 18 rokov na vianočné omše v uplynulom roku 2018. Kresťania v Paname tvoria až 93 % obyvateľov, katolíkov je viac ako 88 %. Katolícka cirkev tu má 15 biskupov, 420 kňazov, 81 trvalých diakonov, 450 rehoľníčok a 200 bohoslovcov. Pracuje tu 4200 laických misionárov a takmer 2000 katechéto.“

(Posol 3/2019, s. 30-31)

„Kňazský seminár v Badíne sa ruší pre malý počet seminaristov. Bohoslovci z Banskobystrického biskupstva odtiaľ budú pokračovať vo formácii v kňazskom seminári v Nitre.“

(Posol 10/2019, s. 31)

Práve sme dočítali niekoľko štatisticko-informačných zaujímavostí zo života kresťanov vo svete aj u nás – na Slovensku. Pre niekoho z nás je to šokujúce, pre iného zarážajúce a ktosi to možno berie ako obyčajný fakt. Ako je na tom teda kresťanstvo v 21. storočí? Ako žijú kresťania? Pribúda nás či ubúda? Sú svetlom sveta a soľou zeme?

Pohľad na Afriku

V Afrike určite áno. Môžeme konštatovať, že kresťanstvo sa v niektorých častiach tohto kontinentu šíri raketovou rýchlosťou. Okolo roku 1900 tvorilo africkú populáciu len 8 % kresťanov, dnes je to polovica. Na severe kontinentu a pozdĺž jeho východného pobrežia prevláda islam. Na ostatnom území sa v 20. storočí rozšírilo kresťanstvo, a to na úkor miestnych ľudových či animistických náboženstiev. Najväčší nárast kresťanov zaznamenali v 50. a 60. rokoch 20. storočia. Subsaharská Afrika sa stala za života posledných troch generá-

cií takmer úplne kresťanskou oblasťou. V jednotlivých jej štátoch vyznáva kresťanské náboženstvo asi 80–95 % obyvateľstva. Miestne cirkvi – protestantské či katolícke – majú už sebestačnú sieť inštitúcií.

Kresťanstvo sa v 20. storočí veľmi dobre rozšírilo v prostredí rôznych tradičných a animistických náboženstiev. Uspelo v Afrike, Oceánii, vo východnej a v juhovýchodnej Ázii. Len pomaličky preniká do oblastí, kde existuje silná vlastná náboženská tradícia: islam alebo hinduizmus.

Platí aj fakt, že v krajinách tretieho sveta je kresťanstvo atraktívne. Miestni ľudia si ho spájajú aj s rastom vzdelania, ekonomickým pokrokom a s demokratizáciou politických pomerov. V Libérii vyznáva kresťanstvo 84 % obyvateľstva, na Pobreží Slonoviny 47 % obyvateľstva a napríklad v Ghane 72 %. V Etiópii sa uchovala domáca kresťanská tradícia ešte zo staroveku. Okrem Etiópskej pravoslávnej cirkvi do Etiópie za poslednú generáciu prenikli aj protestantské misijné organizácie, ktoré úspešne christianizovali južné provincie. Aj ich zásluhou zastúpenie kresťanov od roku 1990 mierne vzrástlo na 62 %. V Keni je 84 % kresťanov, v Tanzánii je 61 %.

Trošku o Oceánii a východnej i južnej Ázii

V Pacifiku kresťanstvo znamenalo nárast počas posledného desaťročia. Na Fidži je asi 65 % kresťanov, na Šalamúnových ostrovoch je ich 92 %, v Papue-Novej Guinei 96 %. Najväčšou kresťanskou krajinou Východnej Ázie sú Filipíny, ktoré sú tretím najväčším katolíckym národom na svete. Kresťanská časť obyvateľstva tvorí asi 90 %.

Vo východnej Ázii je nízke zastúpenie kresťanov medzi oby-

vateľstvom tamojších štátov. Napríklad v Singapore je zastúpenie kresťanov asi 36 %, v Brunejskom sultanáte ich je asi 10 %, v Malajzii 9 %. V Sarawaku je kresťanov asi 46 %, majú miernu prevahu nad moslimami. V Indonézii, Bruneji a Malajzii v najbližšej dobe už priestor na významný rast kresťanstva pravdepodobne nie je. Jeho šírenie narazilo na pevnú pozíciu islamu.

V Thajsku, Laose a Kambodži je kresťanstvo zastúpené asi 1 % obyvateľstva. Vo Vietname je kresťanov oficiálne 8,3 %, v Hongkongu je zastúpenie kresťanov 12 %. Na Taiwane je podiel kresťanov len 3,9 percenta, v Japonsku asi 2,3 %, v Južnej Kórei 35 % obyvateľov. Alternatívou kresťanstva tu už nie je budhizmus ale ateizmus. Zaujímavým štátom je Mongolsko. Ak v roku 1989 tu neboli žiadni kresťania, dnes je ich zastúpenie v populácii asi 3%. Kresťanské misie využili liberalizáciu po páde komunistického režimu a aj to, že tento režim veľmi poškodil budhistickú náboženskú tradíciu. V Číne sa ku kresťanstvu hlási 2,5 % obyvateľov.

Z južnej Ázie vyberiem Indiu, kde sa ku kresťanstvu hlási 2,3 % obyvateľstva, v Barme 6,2 %, na Srí Lanke je zastúpenie kresťanov 7,4 percenta.

Quo vadis Európa?

Nárast počtu kresťanov sme tu zaznamenali po roku 1989 vo východnej a strednej časti. V roku 1970 sa tu ku kresťanstvu hlásilo asi 57 %, v roku 2019 asi 80 % obyvateľstva. Západná Európa sa liberalizovala, mierny nárast počtu kresťanov zaznamenalo v poslednom čase Belgicko. V južnej Európe sa udržiava tradícia úcty k Panne Márii. Sú to rôzne procesie cez mesto, napríklad k úcte Panny Márie škapuliarskej v južnom Taliansku. Vysoké percen-

tá veriacich neznamenajú hneď praktizujúcich kresťanov. Ako je to s našou praxou či vierou „zo zvyku“?

Na záver opäť zopár zaujímavých štatistických informácií, tentokrát citujeme zo stránky tkkbs:

„Vo svete žije v súčasnosti 2,2 miliardy kresťanov, ktorí tvoria 32 % z celkovej populácie. Vyplyva to z komplexnej demografickej štúdie, ktorú vypracovala americká výskumná spoločnosť Pew Research Center na základe 2500 prieskumov uskutočnených vo viac ako 230 krajinách a teritóriách. Podľa jej výsledkov sa viac ako osem ľudí z desiatich zaraďuje do nejakej náboženskej skupiny, čo predstavuje až 84 % populácie. Z hľadiska počtu veriacich po kresťanoch nasleduje 1,6 miliardy moslimov (23 %), ďalej hinduistickí veriaci (15 %), budhisti (7 %) a židia (0,2 %). Viac ako 400 miliónov ľudí vo svete praktizuje rôzne ľudové alebo tradičné náboženstvá, vrátane afrických, čínskeho ľudového, indiánskeho či náboženstva austrálskych domorodcov.“

Výskum ukázal, že najviac kresťanských veriacich žije v Európe (26 %), v Latinskej Amerike a Karibskej oblasti (24 %) a v Subsaharskej Afrike (24 %). Kresťanská viera sa však z miest svojho historického počiatku rozšírila ďalej. Majoritná časť kresťanov (99 %) už žije mimo územie stredovýchodnej a severnej Afriky. Kresťania ostávajú aj naďalej väčšinou populáciou v Latinskej Amerike a Karibiku (90 %), Severnej Amerike (77 %), Európe (75 %) a Subsaharskej Afrike (63 %).

Približne 50 % z kresťanov vo svete predstavujú katolíci. Odhaduje sa, že ďalších 37 % tvoria protestanti, anglikáni a nezávislé cirkvi. Ortodoxné spoločenstvo, vrátane gréckeho a ruského pravoslávneho, tvorí 12 % kresťanov. Šestnásť percent svetovej populácie ostáva bez náboženského vyznania.“

Zdroje: časopis Posol

UŽASNUTÉ

Tiché, skromné, často nepoznané, plnia svoju veľkú úlohu. Boh pozval ich synov – kňazov k mimoriadnemu poslaniu - šíriť posolstvo spásy slovom i životom. **Mária Jendruchová a Anna Ziolkovská.** Tešíme sa, že tak, ako Panna Mária darovala svetu Ježiša i ony darovali nám, veriacim, dvoch synov - kňazov: ThLic. PaedDr. Igora Jendrucha a ThLic. Antona Ziolkovského, PhD. Ďakujeme im a zároveň všetkým matkám kňazov v našej farnosti, ktorých nie je, vďaka Bohu, málo. Dúfame, že ich rady sa ešte rozšíria...

Rozprávanie pani Márie Jendruchovej

Pani Mária, cítili ste niekedy, že budete mať syna kňaza?

Nie, nikdy som ani nepomyslela. Stále som sa za deti modlila, aby boli dobrí katolíci, aby nestratili vieru.

Váš život nebol ľahký. V rannom veku ste sa stali vdovou...

Môj manžel zomrel, keď som mala 27 rokov. Zahynul tragicky v zamestnaní, pri natieraní elektrických stĺpov. Mal 30 rokov. Stala som sa vdovou s tromi deťmi: Štefan mal 6 rokov, Alenka 2,5 roka a Igor (kňaz) mal rok. Bola to veľmi ťažká situácia, ale Pán Boh nám pomohol. Veľmi nápomocná mi bola i moja mamka, ktorá tiež ovdovela ako 27-ročná a zostala sama s dvomi deťmi.

Vedeli ste, že váš syn Igor ako mladý muž uvažuje o kňazstve?

Nie. Celý čas štúdia na spišskonovoveskom gymnáziu o tom mlčal. Bola totalita. Od detstva miništroval. Po maturite si podal prihlášku na vysokú školu – odbor

baníctvo i na teológiu do Bratislavy. Nepovedal však o tom.

Ako ste vnímali jeho rozhodnutie ísť študovať za kňaza?

Boli sme ako rodina veľmi prekvapení. Nechcela som tomu veriť. Nakoniec som bola rada, len som mala obavy, čo bude ďalej... Keď dokončil vojenskú službu, nastúpil na štúdium teológie do Bratislavy a po roku 1989 - po revolúcii prestúpil na Spišskú Kapitulu do Spišského Podhradia.

Ako ste prežívali jeho prímichnú svätú omšu?

V tej chvíli som myslela na svojho manžela, že keby tu bol, ako by to asi prežíval on. No potom som si povedala, že aj tak je tu určite s nami a pozerá sa na svojho syna...

Z čoho máte radosť?

Som rada, keď ho iní pochvália. Majú ho radi. Je taký dobráčisko i ku starým, i ku deťom. Obdivujem na ňom jeho trpezlivosť.

Mal aj nejaké krízy?

Áno, mal, ale o utrpení veľmi nehovorí.

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

FOTO: SÚKROMNÝ ARCHÍV RODINY

Kňazstvo nie je ľahké. Sú aj takí, ktorí to vzdajú...

Je mi veľmi ľúto, keď niektorí odídu z kňazstva. Pre rodičov je to veľká bolesť.

Čo by sme mali robiť my, veriaci, aby sme kňazom pomohli?

Postavenie kňaza je ťažké. Je veľmi dôležité, aby sa ľudia za kňazov modlili a neosočovali, nehovárali, neklebetili, nedomýšľali si. Mnohí posudzujú: toto kňaz nemal povedať... Chceli by sme dirigovať kňazov. Súdiť kňaza je veľký hriech. Keď robí dobre, tak je to na Božiu slávu a keď zle, tak nech sa za neho ľudia modlia.

V živote kňaza je určite dôležitá podpora.

Veľmi cennou je opora vo veriacich, ktorým slúži. Potom je tiež spoločenstvo kňazov, ich úprimné kamarátstvo, humor. A samozrejme, rodina, v ktorej vyrastal.

Ako ho podporujete vy?

Pomocou, modlitbou a obetou. Snažím sa byť čo najčastejšie na sv. omši, modlím sa ruženec, čítam, utiekam sa k Panne Márii – ona je mojou najobľúbenejšou

patrónkou a pomocnicou. Keď je potrebné, pomôžem mu s praním, navarím, napečiem...

Ako pomôcť mladým ľuďom, aby sa rozhodli pre kňazstvo?

Hlavne sa za nich modliť.

.....

Rozprávanie pani Anny Ziolkovskej

Pani Anna, prosili ste niekedy Boha o milosť mať syna kňaza?

Keď sa vraciam myslou do mojich mladých liet, spomínam si, že už ako dievča som mala túžbu vychovať raz syna – kňaza. Nejako zvlášť som o to neprosila, ale v kútiku srdca som dúfala o toto požehnanie. A stalo sa. Aj to je dôkazom toho, že Boh vypočuje aj tie nesmelé prosby, o ktoré sa neodvážime ani prosiť – ak je to jeho vôľa.

Ako ste vnímali svojho syna počas detstva, mladosti vo vzťahu ku kňazstvu? Videli ste nejaké signály, ktoré naznačovali, že Boh pripravuje povolať ho do kňazstva?

U môjho syna sa to prejavilo počas gymnaziálnych štúdií, keď nadobudol akúsi vnútornú istotu, že je povoláný ku kňazstvu. Začal miništrovať, stal sa mimoriadnym rozdávatelom svätého prijímania a po treťom ročníku bolo zrejmé, že sa chce stať kňazom.

Čo ste prežívali, keď vám syn oznámil, že chce byť kňazom?

Ja som to s radosťou prijala a v modlitbách som prosila Pána, že ak si ho vyvolil, aby mu dal dar pevnej viery a silu vytrvať na ceste, na ktorú ho sám povolal. No cesta ku kňazstvu nie je ľahká. Vyžaduje veľa pevnej vôle, ovládania a modlitby, šesť rokov vnútornej formácie v seminári, ako aj prehlbovanie viery a štúdium.

Pani Anna Ziolkovská so svojím synom – kňazom ThLic. Antonom Ziolkovským, Ph.D.

Pani Mária Jendruchová v pohodlí svojho domova

ThLic. PaedDr. Igor Jendruch ako novokňaz (prvý vľavo hore) so svojimi spolubratmi kňazmi

Čo ste cítili pri primičnej svätej omši vášho syna Antona?

Primičnú svätú omšu slávil v nedeľu, 16. júna 2002 v našom

farskom kostole, šli sme v sprievode z domu. Nedá sa opísať ten pocit pri vysviacke v katedrále. Slzy radosti sa prelínajú so slzami

ROZHOVOR

vďaky, vďaky za nezaslúžený dar s prosbou, aby mu Pán dal vždy silu uniesť to bremeno, ktoré ho čaká.

V čom vidíte svoju úlohu ako matka syna – kňaza?

Určite ako mama chcem byť jeho ľudskou, aj duchovnou oporou. Denne ho sprevádzam modlitbou, aby ľahšie znášal všetky ťažkosti a prosím Pána o požehnanie, aby ho mal na tom mieste, kde ho chce mať. Rovnako sa v rodine tešíme aj z každého požehnania a duchovného ovocia jeho kňazskej služby.

Ako podporujete svojho syna v jeho kňazskej službe?

Teším sa zo všetkých jeho úspechov a zdieľam s ním aj starosti a bolesti.

Návrat domov je pre syna určite povzbudením. Aké zázemie sa mu snažíte vytvoriť?

Vždy sa tešíme, keď príde domov a ako ostatní veriaci radi si vypočujeme jeho povzbudivé kázne. Aj

ako rodina sa snažíme žiť tak, aby bolo cítiť, že máme syna kňaza. Keď príde domov, veľa sa rozprávame, ideme spoločne na záhradu, navštívime príbuzných. Počas roka je tých príležitostí menej alebo sú kratšie, viac sme spolu v letných mesiacoch.

Čo vás robí šťastnou pri pohľade na pôsobenie vášho syna – kňaza?

Do konca života to budem vnímať ako veľký a nezaslúžený dar, že práve z mojej rodiny si Pán povolal služobníka oltára.

Čo považujete za ťažké v jeho kňazskej službe?

Myslím, že na kňaza sa dnes kladú (a často oprávnene) veľké nároky. Chceme, aby bol pripravený pomáhať nám a odpovedať na naše ťažkosti. Zosúladiť úsilie o neustály duchovný rast, osobnú svätosť a vzdelávanie sa s očakávaniami ľudí, ktorí majú rôzne vzdelanie, vek, skúsenosti s vierou a s Cirkvou; a to všetko tak, aby kňaz bol pochopený, konal v súlade s Cirkvou a

naozaj pomohol konkrétnym ľuďom; to je naozaj náročná a zodpovedná úloha.

Ako by malo farské spoločenstvo pomáhať kňazom?

Kňaz je druhý Kristus, preto majme ku všetkým kňazom patričnú úctu, rešpekt a sprevádzajme ich denne našimi modlitbami.

Aký je odkaz vás ako matky kňaza pre mladé rodiny?

Nebojte sa ponúknuť svojho syna Pánu Ježišovi, aby ho povolal za služobníka oltára a správcu Božích tajomstiev.

Za rozhovor úprimne ďakujeme a vyprosujeme veľa Božieho požehnanie!

Farnosť Spišská Nová Ves

Vás pozýva na

XVIII. FARSKÝ PLES

8. februára 2020 o 19⁰⁰

Koncertná sála Reduty, Spišská Nová Ves

Do tanca hrá

Ľudová hudba Štefana Cínu

Vstupné s konzumáciou a tombolou: 30 €

Predaj vstupeniek:

0918 975 917, 0904 330 716

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ
MANŽELSTVA

**Náš príbeh,
naša misia...**

PRVÉ VIANOCE

Blíži sa čas, keď sa aj z vás konečne stanú rodičia. Prípravy u vás doma vrcholia, všetko už máte nakúpené, prichystané. Detskú izbu, postieľku, plienky, oblečenie, hračky a vtom zmena. Musíte ísť, všetko nechať tak a odísť inam, kde nemáte nič, ani istotu, že budete mať kde hlavu zložiť. Takto sa začína príbeh prvých Vianoc.

MONIKA DOBROVSKÁ

Cisár Augustus vydáva rozkaz vykonať súpis ľudu po celom svete za účelom výmeru a vyberania daní. Jozef, muž spravodlivý vzal svoju manželku, zbalil to najnutnejšie a vybral sa na ďalekú cestu do Betlehema. Nevedel, či to zvládnu, pretože jeho manželka mala čoskoro porodiť. Vydali sa na cestu plnú dôvery v Boha, lebo obaja poznali slová zákona: *A ty, Betlehem, Efrata... z teba mi vyjde ten, čo má vládnuť v Izraeli. (Mich 5, 1)*

V dôvere v Božiu prozreteľnosť kráčajú cestou, ktorá musela byť pre Máriu veľmi namáhavá a bolestivá. Rovnako ťažká bola pre Jozefa, keď videl svoju milovanú takto trpieť a nesťažovať sa. Každá matka vie, čo to znamená 9. mesiac tehotenstva, keď máte problém sadnúť si, ľahnúť, či urobiť akékoľvek základné činnosti, nie to ešte cestovať niekoľko dní po zlých prasných cestách na osliatku.

Betlehem

Došli do Betlehema, ktorý bol plný ľudí, cudzincov, ktorí sa rovnako ako oni prišli dať zapísať. Jozef okamžite pre nich začal hľadať vhodné miesto. Ako chodil od dverí k dverám a všade našiel len od-

mietnutie, musel byť veľmi sklamaný, nahneváný a frustrovaný zvlášť z toho, keď si uvedomoval veľkosť Toho, ktorý sa mal narodiť. Nik nechcel prijať Boha vo svojom dome. *„Prišiel do svojho vlastného, no vlastní ho neprijali“ (Jn 1,11).* Hostinec, ba aj maštale a pivnice boli obsadené. Niektomu poradil, že za mestom sú maštale, ktoré slúžia obchodníkom na ustajnenie zvierat. Sú vlhké, studené a nemajú dvere, ale je v nich trochu sena. Nič iné im neostalo, len sa vydať týmto smerom.

Tma a chlad sa postupne zväčšovali, kým ta dorazili. V špinavej, očmudenej jaskyni bolo trochu sena, jasle a stál tam priviazaný vôl. *„Márii nadišiel čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel“ (Lk 2,6-7).* Veľmi dlho sa obaja tešili na príchod Spasiteľa na svet, no ani jeden z nich si to takto určite nepredstavoval. Tesár, ktorý vyrába z dreva nábytky sa pozerá na to, že Boh si ľiha do obyčajných jaslí, v ktorých zvieratá nachádzajú svoj pokrm. Teraz však v jasliach leží ten, ktorý sa stáva chlebom a pokrmom pre nás všetkých. Narodenie Božieho Syna im prinieslo veľkú radosť, záplavu svetla, pokoj a vedomie, ako nás Boh miluje. Na

svet prišla Láska a tá naplnila celú maštal, zrušila všetky pochybnosti a trápenia. Sám Boh zostúpil na zem v podobe malého, bezbranného dieťaťa. Boh má svoj plán a ten nie je vždy totožný s tým našim. On má všetko v rukách a každú vec, ktorá sa nám zdá bezvýchodisková, vie premeniť. V chudobe Ježišovho narodenia sa ukazujú veľkosť, v ktorej sa tajomným spôsobom uskutočňuje spása ľudí.

Pastieri

Neďaleko boli pastieri, ktorí bdeli a strážili svoje stádo. *„Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva“ (Lk 2, 8-9).* Zvestoval im radostnú zvesť o Dieťati a oni neváhali a hneď sa mu prišli pokloniť. Radosť a láska sa príchodom pastierov do maštalky znásobila.

Podstatou prvých Vianoc bola radosť z narodeného Božieho Syna, pokora a láska. Nič im nechýbalo, veď mali Boha v svojom strede. A čo my, čo je podstatou našich Vianoc?

(Spracované podľa knihy Ježiš Nazaretský od Josepha Ratzingera Benedikta XVI.)

7 DAROV, KTORÉ MÁ PÁN PRICHYSTANÉ NA VIANOCE PRE TEBA

Keď sa v evanjeliu číta podobenstvo o desiatich pannách, vždy mi pritom napadne: ženích, panny, a kde je nevesta? Tá akoby z príbehu úplne vypadla. Možno trochu zvláštne, ale...

Vieme, ako to napokon celé dopadne. Päť z nich vojde so ženíchom na svadbu a kým si ostatné utekajú kúpiť olej, pretože ich lampy hasnú, dvere sa za ženíchom zatvoria. Päť zabudnutých panien sa zadychčane vracia späť, avšak ocitajú sa za dverami s tvrdým ženíchovým odkazom: „Nepoznáš nás.“ Možno trochu trápne, ale celkom jasné a radikálne, až sa človek zľakne a pýta sa prečo.

Pripravenosť nad zlato

Táto svadba musela byť zrejme výnimočne exkluzívna. Akoby na celom svete nebolo nič dôležitejšie, a tak akákoľvek nepripravenosť nemohla byť tolerovaná. Od panien sa vyžadovalo len tak málo – privítať v sprievode ženícha so zažatou lampou. No je na tom niečo zložité?

Predstavte si, že by sa niečo podobné stalo vám. Kvôli chvíľke ne-

pozornosti, zlomenému podpätku, či nevyžehlenej košeli, by ste neprišli načas a ocitli sa pred dverami svadobnej sály (koľkí z nás by ostali v nedeľu stáť za dverami pred kostolom, keby to tak bolo aj so sv. omšou...). Zrazu by ste začuli, že máte ísť preč, že teraz už nie ste vítaní.

Asi každého z nás by sa to dotklo a pravdepodobne by sme ostali urazení do konca života. Áno, to sme my, ľudia. No nie je to práve ženích, kto by mal mať právo byť urazeným? On túžil iba po jednom jedinom, čo bolo pre neho tak veľmi dôležité – po našej pripravenosti, po našom privítaní – a my ste to nestihli. Žiadne ospravedlnenia, žiadne výhovorky, nič už nie je potrebné. Ste von, a to je všetko.

Toto podobenstvo býva často interpretované ako obraz posledného súdu. Toho, čo príde po našej smrti, lebo nik z ľudí nevie, kedy

sa ocitne pred Ženíchom a v akom stave bude lampa s olejom, symbol našej viery a očakávania. Zmyslom príbehu je pripomenúť nám **dôležitosť pripravenosti na toto stretnutie**. Vždy a za každých okolností – nielen v kostole, nielen na púti, nielen v nedeľu – ale vždy a všade, dokonca aj v noci, keď všetci spia. Akoby pre Ježiša nebolo nič dôležitejšie, ako otázka z iného miesta v evanjeliu, ktorá však s týmto príbehom veľmi súvisí: „Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“ (Lk 18,8).

Ženích Vianoc

Dobre, ale čo má to všetko spoločné s Vianocami? Jedným slovom – **PRIPRAVENOSŤ**.

Boh je na nás pripravený vždy a za každých okolností – je pripravený odpustiť nám, objasniť nás, uzdraviť... pre neho neexistujú žiadne prekážky, u neho neexistuje mo-

DANIEL LYSÝ

ment, keď by na nás pripravený nebol. Dokazuje nám to aj svojimi darmi, ktoré má pre nás prichystané na tieto Vianoce. Chcete vedieť, aké sú to dary?

1. Objatie bezpodmienečného prijatia

Iba Boh ťa prijíma bez podmienok. Ako malé dieťa sa na teba usmieva a vystiera k tebe svoje ruky bez ohľadu na tvoj zovňajšok, vek, majetok, hriechy či dobré skutky, či čokoľvek iné.

2. Prijatie tvojho daru

Jeho darom je, že mu môžeš priniesť dar. Vyzerá to ako paradox, ale v skutočnosti nie je. Jediným darom z nás pre neho, je náš hriech a naša bolesť, ktorú v sebe nosíme. Naše sklamanie, naše prehry, smútok a opustenosť, zranenia a neprijatie od druhých. Naše zlomené srdce a choroby, naše obavy a strachy. Naša neistota a zúfalstvo. To je to jediné, čo mu môžeme ty a ja darovať, a to je to, čo chce, aby sme mu priniesli. Keď budeš na Vianoce klačať pri betleheme, určite si na to spomeň.

3. Pokoj

On ti na výmenu túži darovať pokoj. Ako Knieža pokoja má moc utíšiť tvoje srdce, zmierniť hádky, darovať rodinám odpustenie, odstrániť nepriateľstvá a zničiť každú nespravodlivosť. Jeho pokoj dokáže naplniť tvoje srdce tak veľmi, že nič viac už nebude treba. Ako povedal sv. František: „Boh je, a to stačí. A to nás robí slobodnými.”

4. Radostné srdce

S pokojom prichádza radosť. Nie hulvátsky smiech od vína či nechutného vtipu. Radosť je to, čo človek prežíva vo svojom srdci a čo drží jeho tvár milú a sviežu dokonca aj počas smútku. Radosť, akú prežívala Mária, Jozef, Alžbeta, Zachariáš, Simeon a Anna, ktorí stretli Ježiša. Radosť, ktorú ti tento svet nemôže dať, ale ani vziať.

5. Posvätenie

Ježiš ťa chce posvätiť. Znamená to, že ťa chce oddeliť od všetkého všedného, svetského a skazeného. Chce, aby si bol svätý. Žiadna priemernosť, žiadne druhé miesto – chce tvoju svätosť a s ničím iným sa nepočíta. Lebo svätosť, ako hovorí pápež František, nie je nič iné, ako naplno žitá láska, ktorá sa meria mierou, akú v nás dosahuje Kristus. Inými slovami: Si svätý do takej miery, do akej dovoľíš Kristovi žiť v tvojom srdci. A on chce v tebe žiť úplne, preto ťa túži posväcovať.

6. Rodinu

Vianoce sú sviatkom rodiny. Je hrozné, že s rozvíjaním technológií a tým, čo mnohí nazývajú moderné, sa dnes trendom stávajú Vianoce detí, mužov a žien bez rodiny. Akoby všetko bolo dôležitejšie, iba rodina sa ocitá na poslednom mieste.

Ježiš ti chce darovať svoju rodinu. Svoju matku, ktorá je nesmierne láskavá, pokorná a nežná. Matku, ktorá vychovávala Božieho

syna, a pritom bola jeho najlepšou učeníčkou.

Chce ti darovať aj svojho otca, Jozefa. Muža, ktorý ako jediný z ľudí mal výsadu prijímať od Božieho syna slová, ktoré zneli: „abba“, otecko. Bol to muž v pravom slova zmysle. Muž, akých je dnes veľmi málo. Muž, pre ktorého kariéra neznamovala nič v porovnaní s jeho rodinou. Muž, ktorý by bol pre Máriu a Ježiša urobil všetko na svete, len aby boli v bezpečí a šťastní. Toto je rodina, ktorá ťa chce prijať za svojho syna, za svoju dcéru. Rodina, ktorá bude na teba hrdá a v ktorej vždy nájdeš pochovenie, radu a prijatie.

7. Seba samého

A napokon to najdôležitejšie. Ježiš ti chce darovať seba samého. Najkrajší spôsob je prijať ho v eucharistii a s túžbou malého dieťaťa. Sám Boh nemal viac toho, čo by ti daroval, keď ti dal svojho Syna. Dokázal by si odmietnuť tak vzácny dar?

Boh je na nás pripravený v každom momente. Čas stretnutia s ním sa rýchlo blíži a ktovie, kto z nás sa s ním naplno stretne už dnes či zajtra. Pripravme sa na toto veľkolepé stretnutie, aby sme mohli vojsť na nekončiacu svadbu v jeho prítomnosti.

CHCEŠ MAŤ SKVELÉ VIANOCE? ZAČNI ADVENTOM

Klasické vianočné kliše. Obchody začali vianočný tovar predávať už začiatkom novembra. Vianočné piesne hrajú v každej domácnosti, a aj tak je všade nepokoj, stres...

KATARÍNA PACÁKOVÁ

Raz dávno som sa začala zamýšľať nad tým, prečo sa Vianoce a Veľká noc slávi každý rok. Stali sa pre nás veľkou samozrejmosťou, zvykli sme si, že nech ten rok akokoľvek prežijeme, Vianoce prídu. Ježiš sa aj tak narodí.

„Čo nič nestojí, za nič nestojí“. Ako teda môžeme chcieť prežívať Vianoce v pokoji, láske a svornosti, ak nie sme schopní pre ne nič obeť? Ako môžeme pochopiť tajomstvo Vianoc, ak ani nespozorujeme, že Vianociam predchádza Advent? Štyri sviečky na adventnom venci.

Neobyčajná sviečka

Štyri sviečky na adventnom venci.

Sviečka – malé, jemné svetlo, ktoré sme v dnešnej dobe nahradili silnými reflektormi. Reflektormi, ktoré vydajú oveľa väčšiu žiaru. No symbolom Adventu, prípravy Vianoc, nie je reflektor alebo LED žiarovka, ale svieca. Najväčším rozdielom, ktorým sa sviečka odlišuje je, že aj keď je jej plamienok malý, občas zanedbávajúci, vieme od neho odpáliť ďalšiu sviečku. Keby sme k reflektoru akokoľvek silnému priložili ďal-

ší, nič sa nestane. To je to, čo nás mladých kresťanov líši od neveriacich, ktorí tiež slávia Vianoce. To, že sa skrze nás môže Kristus dotknúť ostatných a skrze nás ich môže zapáliť.

CHCEME MAŤ VŠETKO HNEĎ!

Zvykli sme si na to, že čo si zaželáme, to do pár chvíľ aj získame. Konzum dnešného sveta nás v tom totiž len podporuje a spokojne sa prizerá. Chceme nový mobil? Mám! Nepáči sa mi môj starý sveter? Mám nový! Chceme mať tu a teraz Vianoce? Mám!

Teda myslíme si že tajomstvo Vianoc spočíva len v „nálade“ a dekoráciách všade navôkol. Okrem materializmu sa, samozrejme, pozrieme aj na svoj duchovný život. Zastavíme sa na jednej spovedi. A potom už môžu Vianoce prísť so všetkým, čo k tomu patrí. Koledy, svietielka, stromčeky... A že sa narodil Kristus? To je len akousi pridanou hodnotou.

Aké smutné. Mnohokrát sa aj my podobáme týmto ľuďom. Kým je pre mňa Ježiš Kristus? Je len akýmsi bonusom, vďaka ktorému môžem prežívať tento sviatok?

Christmas alebo X-mas ?

Osobne sa mi veľmi páči názov Vianoc v anglickom jazyku – Christmas. Tento výraz vo mne evokuje dve slová „Christ“ a „mass“. A teda v slovenčine: Kristus a sv. omša.

Kristus je začiatkom aj koncom tohto sviatku. Ak by nebolo Krista, nebolo by čo oslavovať. Ale dnešný svet nám ukazuje, že to vôbec nie je nereálne a že sa dá oslavovať bez dôvodu oslavovať. A nazvali to X-mas. Meno Kristus vypadlo. Vypadlo z názvu, vypadlo z reči, vypadlo zo sveta.

Kristus sa stáva len akousi historickou osobou. Chceme zmeniť Vianoce a pritom nechápeme, že Vianoce chcú zmeniť nás. Ježiš sa rodí do tohto sveta. Presne tu a teraz. Jediné, čo chce, je, aby sme ho prijali s otvoreným srdcom

Kým je pre mňa Kristus na Vianoce? Je začiatkom aj koncom. V ňom mám možnosť radovať sa a skrze neho mám možnosť túto radosť odovzdať ďalej. Ježiš sa môže narodiť v mojom srdci, ale chce aby sa skrze neho narodil aj v srdciach mojich blízkych. Dovolím mu to?

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

JANA MARCINČINOVÁ

FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Tento školský rok sa u nás nesie v znamení storočnice úmrtia patróna našej školy, kňaza a etnografa Štefana Mišíka. Naši žiaci si pripravili **multi-mediálnu akadémiu** na jeho počesť, s ktorou vystúpili v kostole v Hnilci, kde Mišík ako kňaz dlhé roky pôsobil, ale aj v našej farnosti a okolí.

Sme veľmi radi, že v tomto školskom roku vznikla na našej škole **Akadémia veľkých diel**. Ide o projekt Kolégia A. Neuwirtha, ktoré ponúka takouto formou študentom spôsob, ako poznávať veľké umelecké diela západnej civilizácie, ako im rozumieť a ako čítať odkaz, ktorý nám v nich umelci posielajú. Zamýšľali sme sa už napr. nad dielami Shakespeara, Platóna, Vivaldiho, Rembrandta a pod. Je to pre zapojených žiakov veľmi obohacujúca skúsenosť.

V októbri sme sa zapojili aj do medzinárodnej aktivity **Milión detí sa modlí ruženec**, v aule školy sme sa modlili ruženec svetla po slovensky, anglicky, nemecky, taliansky a latinsky za misie na celom svete.

Dni kresťanskej kultúry

Petra Olejníková, víťazka recitačnej súťaže Piráti krásy

Už tradične sa radi zúčastňujeme podujatia **Dni kresťanskej kultúry** na Spišskej Kapitule, tento rok venovaných významu sv. Cyrila a Metoda na Slovensku. Dr. Hromják a jeho hostia nás obohatili o mnohé zaujímavé poznatky o tejto téme.

Venujeme sa aj športovým podujatiam, naši študenti sa radi zúčastňujú napr. okresnej súťaže v cezpoľnom behu, kde sa ako družstvo umiestnili na **3. mieste**, alebo plaveckej štafety mesta, kde sa náš žiak **Jozef Širila** umiestnil na **2. mieste**. V Dolnom Kubíne sa konalo zaujímavé stretnutie chlapcov z cirkevných gymnázií Spišskej diecézy na basketbalovom turnaji, ale slúžilo aj ako príležitosť na lepšie spoznanie a nadviazanie bližších kontaktov medzi školami.

Veľmi radi a pravidelne sa zapájame do recitačnej súťaže našej diecézy **Piráti krásy**. Tento ročník sa niesol v duchu oslavy Boha v jeho stvorenstve. Po minulé roky sme získali pekné umiestnenia a nebolo tomu inak ani tento rok, naša prváčka **Petra Olejní-**

ková zvíťazila nielen v obvodnom, ale aj v najvyššom diecéznom kole v kategórii poézia s prednesom básne Janka Silana. Srdečne blahoželáme a tešíme sa!

Naše dobrovoľnícke aktivity, do ktorých sa tiež každoročne zapájame, pomáha našim študentom uvedomiť si, že medzi nami

UDALOSTI ZO ŽIVOTA FARSKEJ RODINY

žijú aj ľudia, ktorí sú odkázaní na našu pomoc. Či už ide o zbierky v uliciach mesta ako Biela pasielka a Hodina deťom, alebo spomienka na bezbranných – Sviečka za nenarodené deti. Silný charitatívny rozmer mala aj **zbierka Kilo pre rodiny**, do ktorej sme sa zapojili zbieraním trvanlivých potravín a drogérie pre sociálne slabšie rodiny nášho mesta. Hreje nás to pri srdci.

Pri príležitosti Dňa študentstva a Dňa boja za ľudské práva primátor mesta oceňuje študentov, ktorí sa zaslúžili o reprezentáciu mesta v rôznych súťažiach. Teší nás, že sme mohli nominovať dvoch našich študentov, **Katarínu Pacákovú** za vytvorenie dramatickej scény a víťazstvo kolektívu vte-

dajšej I. A v celoslovenskej súťaži Jazykový kvet a **Radovana Marcincína** za účasť vo finálovom kole celoslovenskej esejistickej súťaže Sofia.

Nedávno sa naši štvrtáci zúčastnili pravidelných **duchovných cvičení**, tentokrát v kláštore Komunity Blahoslavenstiev v Okoličnom. Okrem bohatého duchovného programu pod vedením p. kaplána Martina Bartoša navštívili aj rodný dom Milana Rúfusa v neďalekej Závažnej Porube a plní duchovných zážitkov sa po troch dňoch vrátili domov.

V predvianočnom období sme navštívili európsku metropolu **Viedeň**. Bola to dvojdňová exkurzia, cestou na západ sme sa zastavili v Černovej, aby sme si ucti-

li pamiatku obetí masakry v 1907, vyšli sme na horu Butkov s hlbokou duchovnou atmosférou a na druhý deň nás už čakala krásne vyzdobená Viedeň, plná umeleckých skvostov. Okrem iného sme navštívili Prírodovedné a umelecko-historické múzeum, prezreli si krásy centra mesta a navštívili aj vychýrené vianočné trhy. Unavení, ale obohatení o nové zážitky sme sa radi vrátili domov.

Naša škola už tradične pripravuje **mikulášsky program** pre cirkevnú ZŠ sv. Cyrila a Metoda a MŠ Rybičky a Alžbetka. Ani tohto roku to nebolo inak a prišli sme potešiť mladších kamarátov a obdarovať ich s mene sv. Mikuláša.

ŠTEFAN MIŠÍK – PATRÓN CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA V SPIŠSKEJ NOVEJ VSI

JANA MARCINČINOVÁ

V tomto roku si pripomíname 100. výročie odchodu do večnosti slovenského kňaza, národného buditeľa Štefana Mišíka, ktorého meno nesie naše cirkevné gymnázium. Jeho život a pôsobenie sú pre mnohých ešte neznáme, preto prinášame aspoň niekoľko faktov z jeho namáhavej cesty životom.

Narodenie a detstvo

- narodil sa 19. 8. 1844 v Liptovskej Ondrášovej (dnes Liptovský Mikuláš)
- otec Matej Mišík, evanjelik, bol správcom majetku Pongráčovcov
- matka Barbora Vamossy – Nagy, rodom zemiačka z Maďarska

Štúdiá

- ľudovú školu ukončil vo svojom rodisku
- v roku 1856 sa dostal na levočské gymnázium, kde absolvoval 6 tried

Štefan Mišík

- tam sa prvý krát prejavilo jeho národné cítenie
- teológiu a filozofiu študoval v rokoch 1862-1868 v Sp. Kapitule

- medzi predstavenými mal povest' pansláva a buriča

Pastoračné pôsobenie

- za kňaza bol vysvätený 26. 7. 1868 biskupom Ladislavom Zábajským
- ako kaplán pôsobil v Nemeckej Lupči, Ružomberku, Námestove, Hniezdom
- v roku 1873 bol preložený za farára do Hnilca, kde pobudol 45 rokov
- viackrát žiadal o preloženie na lepšiu faru, nebolo mu však vyhovené
- Dejepisec a folklorista
- Mišík pôsobil v dobe veľmi silnej maďarizácie a útlaku Slovákov
- veľmi horlivo sa usiloval o pozdvihnutie slovenskej národnej identity
- významne sa uplatnil na poli národopisectva

- zaoberal sa históriou spišských miest a pôvodom ich názvov

- po smrti A. Kmeťa bol predsedom Muzeálnej slovenskej spoločnosti

Národný a sociálny buditeľ

- už od štúdií Mišík pomáhal svojmu národu v jeho národných a sociálnych ťažkostiach

- pre svoje národné cítenie sa viackrát dostal do sporu s vysokou svetskou a cirkevnou vrchnosťou

- často písal články ostro namierené proti Maďarom

Kapitulárny vikár

- 24. 3. 1919 zomiera spišský biskup Alexander Párvy

- 16. 4. 1919 je za kapitulárneho vikára (zástupcu biskupa) zvolený Štefan Mišík

- tento krok sa stretol s veľmi pozitívnou odozvou u slovenských kňazov v diecéze

Záver života

- v závere života Mišíka trápili viaceré choroby (skleróza, srdcová slabosť, ochorenia pečene a obličiek)

- v roku 1907 dostal porážku, z ktorej sa už nikdy celkom nevyliečil

- na čele diecézy strávil len 102 dní.

- dňa 27. 7. 1919 po dlhej chorobe zomiera v 76. roku života a 51. roku kňazstva

- pochovaný je v Spišskej Kapitule
- náhrobok mu navrhol Ján Vojtašák, budúci spišský biskup

Osobnosť

- mal vysokú postavu a silnú telesnú konštrukciu

- bol nadaný usilovný a vytrvalý

- ovládal všetky európske jazyky

- viedol veľkú korešpondenciu s viacerými významnými ľuďmi

- bol veľmi citlivý a háklivý na svoju osobu a reputáciu

- bol milý k pospolitému ľudu a medzi ním bol aj veľmi obľúbený

NOVINKY ZO ZŠ SV. CYRILA A METODA

MONIKA DOBROVSKÁ

Dnes sa pri vyučovaní žiakov veľa hovorí o spájaní teórie s praxou, o tom, aké je dôležité z detí vychovávať predovšetkým ľudí. Nie je to v dnešnej dobe jednoduché, no ak poznáte cieľ, ľahšie sa vám ide životom. Naši žiaci mohli svoje vedomosti rozšíriť aj počas týchto ponúkavých aktivít.

Žiaci ôsmeho a deviateho ročníka navštívili Slovenskú opálovú baňu v obci Červenica pri Dubníku a prezreli si aj Solivar v Prešove. Oboznámili sa s ťažkou prácou baníkov i s tým, ako sa v minulosti ťažila soľ. Aktivita, do ktorej sa pravidelne zapájame, nesie názov, Záložka do knihy spája školy. Tento rok sa našou družobnou škou

stala škola z Českých Budejovic, a tak sa žiaci mohli viac dozvedieť práve o tomto meste. Žiaci vyrobili nádherné záložky, ktoré si so žiakmi družobnej školy vymenili.

V októbri sme nezaбудli aj na našich starých rodičov, pre ktorých sme vyrábali drobné darčeky. Žiaci zo školského klubu detí pripravili program, ktorým potešili obyvateľov Domova dôchodcov v Spišskej Novej Vsi. Venovali sme sa aj športu a zapojili sme sa do mnohých športových súťaží. Najväčším športovým zážitkom bola návšteva futbalového zápasu FC Slovan Bratislava: Wolverhampton FC na štadióne na Tehelnom poli v Bratislave.

Žiaci tak mohli zažiť nefalšovanú futbalovú atmosféru.

Výnimočnú atmosféru zažili aj naši siedmci počas duchovného sústreďenia v Spišskej Kapitule, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 15.-16. 11. 2019. Vďaka hodnotným du-

chovným impulzom vdp. Antona Durčáka mali žiaci možnosť napraviť svoj duchovný zrak a prehodnotiť pohľad na seba, či načerpať množstvo milostí pri spoločnej modlitbe a slávení pontifikálnej sv. omše.

Duchovné sústreďenie

MIMORIADNE MISIJNÝ MESIAC OKTÓBER 2019

BARBORA KALÍKOVÁ

FOTO: BARBORA KALÍKOVÁ

Každý rok býva tretia októbrová nedeľa misijná. Avšak tohtoročný mesiac október bol v celej Cirkvi vyhlásený za mimoriadny misijný mesiac. Nemali sme iba misijnú nedeľu, ale celý misijný mesiac. Svätý otec František o tom rozhodol z príležitosti stého výročia encykliky pápeža Benedikta XV. Maximum illud, ktorá hovorí o činnosti misionárov vo svete. Motto misijného mesiaca „Pokrstení a povolání“ nám hovorí, že každý jeden z nás je od útleho veku poslaní hlásať evanjelium a tvorivým spôsobom priniesť tému misii medzi ľudí.

Na sv. omšiach za účasti detí sme počas mesiaca október spoznávali prácu misionárov a ich misijných diel na jednotlivých kontinentoch zemegule. Spoločne sme sa zapojili do celosvetovej akcie – Milión detí sa modlí ruženec – ktorý bol obetovaný za misie. Deti vyrábali misijný darček, ktorý tvoril maľovaný kríž a modlitba pápeža Františka za misie. Jednotlivé farby kríža predstavovali kontinenty, na ktorých pôsobia misionári. Zbierali poštové známky, ktoré sme odoslali na misie, a tak aj malým kúskom pomohli veľkému dielu. Na misijnú nedeľu

20. októbra 2019 deti detského speváckeho zboru Svetlušky rozdávali po sv. omšiach o 9.00 h a 10.30 h misijné darčeky a misijné koláčiky, ktoré napiekli ochotné mamy. Chceme sa touto cestou poďakovať všetkým za pomoc a podporu počas celého mesiaca október. Veríme, že aj my ako misionári svojho prostredia budeme počas vianočných dní hlásať radostnú zvesť z narodenia nášho Spasiteľa.

Aktivity mimoriadneho misijného mesiaca október 2019

ZO ŽIVOTA KATOLÍCKEJ JEDNOTY

VERONIKA KAŠČÁKOVÁ

Je kňaz ešte potrebný? Ľudia dneška zažívajú pre množstvo rozporuplných filozofií obrovský zmätok pri základných životných otázkach, ale aj pri osobných rozhodnutiach o tom, čo robiť, aby som dosiahol dobro, ako mám žiť, ktoré hodnoty sú trvácne. Práve preto je potrebný kňaz, aby ukazoval Cestu a ohlasoval Pravdu.

Kto je pre nás kňaz? Kňazmi nemôžeme byť všetci, lebo byť kňazom je dar, ktorý dáva Boh tým, ktorých si vyvolil. Kňazstvo je povolanie, nie zamestnanie. Kňazstvo je odpoveď na volanie Pána stať sa ohlasovateľom nie svojej pravdy, ale pravdy, ktorá je vlastná Pánovi. Každý z nás potrebuje dobrého kňaza. Chráňme česť kňazov, pomáhajme im získať duše pre Boha. Aj do našej farnosti prichádzajú noví kňazi. „Vďaka ti za nich, Pane.”

Aj tohto roku sme v Katolíckej jednote každý mesiac s veľkou radosťou privítali kňaza, ktorého sme pozvali do nášho spo-

ločenstva. V mesiaci apríl 2019 sa stretnutie konalo vo farskom kostole počas veľkonočného týždňa, keď sme pri svätej omši s vsdp. dekanom Gallikom ďakovali už za 27 rokov obnovenej činnosti Katolíckej jednoty v našej farnosti. V tomto roku pozvanie prijali a prišli medzi nás aj kňazi: ThDr. Viktor Pardeľ, PhD., biskupský vikár pre katechézu a katolícke školstvo, Mons. Jozef Jarab, niekdajší rektor Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule, Mgr. Anton Durčák, kaplán v našej farnosti, prof. František Trstenský, vyučujúci Nový zákon v Kňazskom seminári v Spišskej Kapitule a v rámci Spišskej diecézy pracuje predovšetkým v oblasti šírenia biblického apoštolátu.

Sme veľmi vďační za každé stretnutie s kňazmi, za vytvorenie spoločenstva a za získané nové poznatky. Veľkú vďačnosť chceme vyjadriť nášmu vsdp. dekanovi za to, že je nielen duchovným sprievodcom na pútiach Katolíckej jednoty, zároveň nás obohacuje aj históriou -

v októbri 2019 na pútnicko-poznávacom zájazde Katolíckej jednoty Červený Kláštor – Lechnica – Slovenská Ves. V rodisku pána dekana, Slovenskej Vsi, sme navštívili aj hrob Mons. Štefana Barnáša, rímskokatolíckeho biskupa, filozofa a publicistu. Jeho biskupským heslom bolo „...aby som chápal srdcom”. Jeho život bol životom muža plného solidarity a pomoci. V Katolíckej jednote sme si stanovili, že celý rok 2019 sa budeme modliť za kňazov. Za kňazov našej farnosti, za nášho mesta, za bohoslovcov, za tých, ktorí uvažujú stať sa kňazmi, za rehoľníkov a Bohu zasvätené osoby, za misionárov – za nich sa modlíme Korunku Božieho milosrdenstva počas adorácie každú stredu vo farskom kostole. Modlitbou im chceme vyprosiť, aby ich Pán naplnil svojim požehnaním a dal im všetky milosti, aby verne a horlivo žili svoje kňazstvo a stali sa svätými kňazmi.

Všetkých pozývame, zapojte sa do týchto modlitieb spolu s nami.

TÝŽDEŇ CIRKVI PRE MLADÝCH 2019

KATARÍNA PACÁKOVÁ

Je život v reholi monotónny? Ako rozoznať Božie volanie do kňazstva alebo do manželstva? Je potrebné, aby som už v tomto veku patrilo do nejakého spoločenstva?

Tieto a mnohé ďalšie otázky prišli našim mladým zodpovedať zaujímaví hostia počas Týždňa Cirkvi pre mladých, ktorý sa uskutočnil 18. až 24. novembra 2019. Počas celého týždňa sa v našej farnosti vystriedalo mnoho hostí od kňazov, rehoľníkov a rehoľníč, až po manželov. Úlohou bolo priblí-

žiť mladým manželstvo, kňazstvo, ako aj život človeka v malých spoločenstvách v Cirkvi. Keďže popri duchu bolo treba nasýtiť aj telo nechýbalo ani agapé alebo, medzi mladými, veľmi obľúbený turnaj spoločenských hier. V piatok nás poctilo svojou prítomnosťou spoločenstvo Rieka Života. Sobota bola venovaná športovým nadšencom, pre ktorých sa uskutočnil volejbalový turnaj. Športový deň sme zavŕšili spoločným pozeraním inšpiratívneho filmu: Na víťaznej vlne.

Celý týždeň sme spoločne zakončili nedeľnou svätou omšou s Eucharistickým požehnaním, ktorú celebroual náš pán dekan Slavomír Gallik. Celý týždeň slúžil na prehĺbenie svojho vzťahu s Bohom a načerpanie inšpirácie ako si vybrať a správne rozlíšiť svoje povolanie v Cirkvi. Veríme, že podnetné kázne a svedectvá ľudí nám všetkým prispeli k bohatému duchovnému zážitku.

PRIPRAVTE CESTU PÁNOVI...

SR. M. ALOJZINA SEDLÁKOVÁ, SDR

FOTO: ARCHÍV SESTIER

„Ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!“ Mt 25, 6

Táto výzva z podobenstva o desiatich pannách zaznieva rovnako hlasno a presvedčivo aj v dnešnej dobe. Súčasní ľudia opäť túžia kráčať za Svetlom, ktoré možno niekedy stratili z dohľadu. O mnohých súčasníkoch platia slová proroka Izaiáša „Lud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo...“ (Iz 9,1). Naši bratia a sestry túžia po duchovnom raste a po radosťi zo stretnutia s osobným Bohom v podobe malého Dieťaťa. To ich naplňa pocitom novej dôstojnosti, podobne ako múdre panny z podobenstva. Boli prichystané na stretnutie s Kristom – Svetlom.

Túžbu po prehĺbení svojho tajomného vzťahu s Bohom naplňali aj sestry z Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa zo spoločenstva v Spišskej Novej Vsi. K tomu im pomáhalo prežívanie roka 2019 ako **Roka spoločného života v mene Ježiša Krista, mesačné duchovné obnovy**, ako aj **duchovná príprava** na Vianoce, ktorá spočívala v spoločnej adventnej aktivite. Denne mala každá sestra možnosť meditovať a uvádzať do každodenného života jednu spoločnú myšlienku z dokumentu vydaného Kongregáciou pre inštitúty zasväteného života s názvom **Bratský život v spoločenstve**. Počas adventných dní sme hľadali miesto pre Krista vo svojom srdci i v našom spoločen-

stve. Zakladateľka, blahoslavená Alfonza Mária Eppingerová, často vyzývala sestry k radosťi, ktorá je ovocím Ducha. K tej radosťi, ktorú anjeli zvestovali na prvé Vianoce v betlehenských končinách. Zdôrazňovala, že radosť nemožno oddeliť od evanjelia, lebo práve ona patrí k podstate kresťanstva, zvlášť k podstate zasväteného života. Jej samej záležalo na tom, aby Vianoce v spoločenstve boli pre sestry sviatkami radosťi. Alfonza často vyzývala sestry, aby povedali ľuďom to krásne, radosťné a vznešené „**si vykúpený**“. Rôznymi službami chcela **zmierňovať utrpenie a darovať nádej**. Spolu so sestrami nedávali na modernú biedu nijakú teoretickú, ale praktickú odpoveď. Konali v duchu evanjelia. Nerobili rozdiel medzi vyznaniami, hoci ešte nepoznali slovo ekumenizmus.

V súčasnosti sú sestry nášho spoločenstva zapojené do projektu „Operácia vianočné dieťa“ (OVD), ktorý je projektom americkej charitatívnej organizácie Samaritan's Pur. Jeho poslaním je zrozumiteľne a prakticky demonštrovať Božiu lásku núdnym deťom a hlásať im dobrú zvesť o **Najväčšom dare**, ktorý nám Boh dal v Ježišovi. Projekt realizujeme v spolupráci s Apoštolskou cirkvou na Slovensku už 16 rokov. Má naddenominančný a evanjelizačný charakter. Na Božiu lásku poukazujeme prostredníctvom jednoduchého darčka zabaleného do škatule od to-

pánok. Tieto naplnené škatule sa k nám dostanú od detí a ľudí z Nemecka, ktoré ich balia v priebehu celého roka a modlia sa za obdarované dieťa. Následným programom OVD je **Najúžasnejšia cesta**. Deti sa vďaka následným dvanástim katechézám o živote Ježiša stávajú jeho svedkami aj pre kamarátov alebo spolužiakov. Každoročne vo vianočnom čase je v Spišskej Novej Vsi a okolí obdarovaných priemerne až 150 detí. Pri distribúcii balíčkov v duchu blahoslavenej Alfonzy sme sa zamerali na chudobných a trpiacich vo vedomí, že v súčasnosti sú mnohé formy chudoby. Distribúciu balíčkov sprevádza katechéza o Najväčšom dare a vianočný program. Už druhý rok si tento program pripravili deti zo spoločenstva rodín, ktoré sa v kláštore stretávajú dvakrát v mesiaci. V tomto roku pripravili vianočný program a hru na tému Malý princ, v ktorej hlavnou postavou bol mladík Tobiáš a Malý princ. Hra sa skončila pozvaním Malého princa, ktorého adresátom bol nielen Tobiáš, ale aj my všetci:

„**Poviem ti to tajomstvo. Je veľmi jednoduché. Dobre vidíme iba srdcom. To hlavné je očiam neviditeľné. Pozri sa von. Očami vidíš svet inak. Nie je dôležité to, čo vidíš očami, ale to, čo vidíš srdcom. A je čas hľadiť srdcom. Prijmi nové srdce a čisté stránky knihy sa začnú zaplňať. A teraz pod!**“

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves
Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19
rkfu.snv@gmail.com

Stránkové hodiny:
Pondelok - Piatok
9.00 – 11.00 h
15.00 – 16.00 h

V prvopiatkovom týždni je kancelária v pondelok, streda a piatok **DOOBEDA** zatvorená.

Príspevky, postrehy a námety do časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Prosba o podporu farského časopisu

Vážení čitatelia!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Keďže príspevok 0,50 € pokrýva iba najnutnejšie náklady na tlač, chceme vás poprosiť, aby ste na tento príspevok nezabúdali, pretože inak tieto výdavky nebudeme môcť pokryť. Je to váš milodar a zároveň podpora z vašej strany pre nás, ak máte Farskú rodinu radi a záleží vám na tom, aby rástla aj po obsahovej stránke.

Prosíme, nechajte svoj milodar s určením účelu v hoci ktorej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: 3159552257/0200 VÚB SNV.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

www.snv.fara.sk

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu.
Internet: www.snv.fara.sk. **E-mail:** rkfu.snv@gmail.com. **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves.
E-mail: farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** Mgr. Slavomír Gallik. **Šéfredaktor:** Mgr. Daniel Lysý, PhD. **Redaktori:** Mgr. Martin Baratoš, Ing. Viera Kubovčíková, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitříková, PhDr. Lucia Smolejová a externí spolupracovníci a dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule, prot. č. 1107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1000 ks. **Sadzba a grafická úprava:** RNDr. Margaréta Marcinčinová. **Technické spracovanie:** PROGRUP SK, s.r.o., Bratislava. Texty neprešli jazykovou úpravou. **Ne-
predajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy. **Dátum vydania:** 13. 12. 2019 **Uzávierka budúceho čísla** 10. 2. 2020. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie: farskarodina@gmail.com.

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK VO FARNOSTI SPIŠSKÁ NOVÁ VES

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pondelok	6:45 18:30	6:00 16:30	-
Utorok	6:45 18:30	6:00 16:30	17:00
Streda	6:45 12:00 18:30	6:00 16:30	-
Štvrtok	6:45 18:30	6:00 16:30	-
Piatok	6:45 18:30	6:00 16:30	-
Sobota	6:45 18:30	6:00	-
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30

Domov dôchodcov: nedeľa 9:15

Nemocnica: sobota 16:00

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach. Spovedáme každý deň okrem nedele a prikázaných sviatkov, vo farskom kostole ráno 6:45 hod. a večer 18:30 hod.

Mimoriadne zmeny v programe bohoslužieb budú oznámené na nedeľných svätých omšiach.

Milí kamaráti,

Vianoce sú všade okolo nás, už od polovice októbra. Stromčeky, reklamy, ozdoby a vy píšete Ježiškovi každý týždeň iné požiadavky (samozrejme podľa najnovšej reklamy v telke). Akosi sa vytratilo čaro adventu. Prečo je ADVENT taký dôležitý a prečo ho netreba vynechať?

„Čo nič nestojí, za nič nestojí.“

Šliapali ste niekedy na bicykli do kopca, veľmi vás boleli nohy, no vy ste to nevzdali? Spomeňte si na ten víťazný pocit v cieľi. Keď máte v škole ťažkú písomku, veľa sa na ňu pripravujete, učíte a na druhý deň sa dozviete, že z nej máte jednotku. Aké je to skvelé. Stačí premôcť samého seba, svoju lenivosť, pohodlie, nechuť a neochotu a môžeme zažiť úžasné veci. A tak je to aj s Vianocami. Ak si nedáme pôst od Vianoc pred nimi, tak práve v ten čas, kedy Vianoce prídu, už z nich budeme prejedení. Nedajme si ukradnúť čaro Vianoc.

Boh prichádza v ľudskom tele k nám. On je ten darček Boha Otca nám.

Nezabudnite sa trochu priprieť. Viac pomôcť rodičom, nefrflať, byť vďačný za všetko, poctivo sa učiť do školy, byť milý k bratovi, či sestre, urobiť im radosť, pripraviť raňajky svojim rodičom... Je veľa možností, ako na sebe popracovať a vtedy budú Vianoce aj v tvojom srdci. Neoberaj sa o hĺbku a podstatu, ale sám vytvor okolo seba také bezpečné miesto plné lásky, aké bolo v biednej maštálke za mestom Betlehem, kde sa narodilo Dieťa – Spasiteľ sveta.

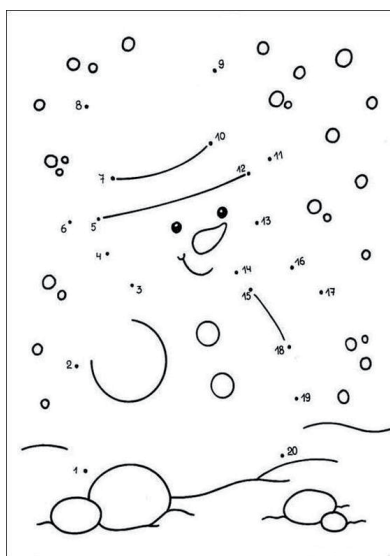
Všetkým vám prajem požehnané a milostiplné vianočné sviatky.

Vaša Vranka Danka

ÚLOHY

1. Pospájajte čísla, vytvorte obrázok a vyfarbite si ho.

2. Pomôžte vrane nájsť cestu ku syru.

